

Przynieśli mu sztukę ryby pieczonej, i plastr miodu, czyli o nazwach posiłków w szesnastowiecznych przekładach Ewangelii na język polski

Celem referatu jest analiza leksyki dotyczącej pożywienia, sposobów jego zdobywania, przygotowywania i podawania w dziesięciu szesnastowiecznych polskich przekładach Ewangelii.

W pracy zastosowano metodologię analizy polowej, do jej potrzeb przystosowując klasyfikację zaproponowaną przez Andrzeja Markowskiego dla leksyki wspólnej różnym odmianom współczesnej polszczyzny. Analizie poddano nie tylko rzeczowniki (*ryby, cielec, wino, chleb*), lecz także czasowniki (*pożywać//spożywać, jeść, jadać* czy *ukusić//ukąsić*) i przymiotniki (*karmny – syty – tłusty*). Celem pracy (oprócz przedstawienia struktury leksemów wybranych z poszczególnych przekładów) jest porównanie fragmentów Ewangelii, w których pojawia się słownictwo związane z pożywieniem. Jej podstawę materiałową stanowią leksemy wyekscerpowane z internetowego wydawnictwa *Szesnastowieczne przekłady Ewangelii*, pod red. I. Winiarskiej-Górskiej.

Tak przygotowany materiał pozwala na zbadanie zależności między poszczególnymi przekładami i odpowiedź na pytanie, czy nazwy czynności przygotowywania pożywienia, posiłków, jedzenia różnią się w analizowanych tekstach. Analiza tych leksemów służy ponadto rekonstrukcji językowego obrazu świata dla krainy, w której żył i nauczał Jezus Chrystus.